

## [Inger Lise Petersen.]

opstår derimod med hensyn til de foreslåede ændringer af retsplejeloven, hvor mindre alvorlige straffelovsovertrædelser fra at være statsadvokatsager nu skal undergives politisagsbehandling, for i bemærkningerne, som ledsager forslaget, kan man for det første se, at i politisager skal der som hovedregel kun besikkes en forsvarer, såfremt der skønnes at blive spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde og hæfte, og for det andet, at domsmænd aldrig skal medvirke ved behandling af politisager. Endelig vil man i mange tilfælde efter politimesterens skøn, hvis man er villig til at betale en bøde, som ikke må overstige 600 kr., kunne slippe for yderligere retsforfølgelse.

Mine betænkeligheder består i, at jeg ikke rigtig kan se nogen form for afkriminalisering i forslaget, men derimod kun en rationalisering for politiets vedkommende. Hvordan vil dette opleves af de borgere, som på en eller anden måde er så uheldige at komme i konflikt med loven? Jeg er bange for, at man i vid udstrækning vil få det indtryk, at enevældige dommere og politimestre uden offentlig kontrol ekspederer et stort antal sager på samlebånd. Derfor mener jeg, at der burde åbnes mulighed for fortsat i nogle af de nævnte sager at beskikke forsvarer og lade domsmænd medvirke. Der er god mening i at rationalisere, men ikke hvis det kommer til at forringe borgernes tillid til domstolene.

Endelig vil jeg lige gøre opmærksom på, når vi nu i retsudvalget skal behandle disse to lovforslag, at SF den 22. marts har fremsat forslag — det er lovforslag nr. 227 — til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Prostitution m. v.), der omfatter enkelte af de paragraffer, som også omfattes af et af de foreliggende forslag.

Jeg skal ellers love forslagene en velvillig, om end noget kritisk behandling.

**Justitsministeren (K. Axel Nielsen):** Uanset det sidste forbehold synes jeg, jeg har lov til at takke samtlige ordførere — også SF's ordfører — for en velvillig modtagelse af lovforslagene.

Jeg kan til hr. Otto Mørch sige, at der ikke alene ikke er tale om, at der er større udgifter forbundet med dette forslag; der ligger vel snarere en besparelse deri, idet der

jo sker en aflastning, endda en hårdt tiltrængt aflastning, af statsadvokatembederne.

Der er fra forskellig side udtrykt bekymring for, at der ikke ved det her foreslåede sker nogen af- eller nedkriminalisering. Nu har vi jo passeret den 15. marts, og vi kan derfor ikke i år i denne folketingssamling komme med forslag herom, men vi har sandelig planer om at fremsætte endda ret vidtgående af- og nedkriminaliseringsforslag, så snart vi kommer til næste folketingssamling.

Der er jo sket det, som min forgænger i embedet har æren af, at der blev holdt et seminar i Snekkersten i juni i fjor; jeg var indbudt til at deltage, og det takker jeg for og har jeg takket for. Det var, det er jeg enig med hr. Thestrup i, et overmåde interessant møde, der blev holdt i to dage i Snekkersten; resultatet af dette møde er blandt meget andet stof blevet bearbejdet af en af hr. Thestrup nedsat arbejdsgruppe, og der vil foreligge betænkning fra denne arbejdsgruppe i løbet af nogle uger. Man vil straks gå i gang med høring over de forslag, som rapporten indeholder.

Jeg kan vel allerede nu røbe, uden at jeg skal komme ind på den endnu ikke offentliggjorte rapports eller betænkningens indhold, at den stiller forslag om væsentlige af- og nedkriminaliseringer, og jeg tror, at alle, som har ytret sig her om dette forhold, vil være tilfreds, når det kommer så vidt.

Til de konkrete spørgsmål, som hr. Thestrup stillede mig, vil jeg gerne svare, at vi har udsendt en bekendtgørelse den 11. januar i år om, at alle nye personvogne skal være enten E-mærkede med hensyn til tyverisikring eller opfylde kravene om opnåelse af E-mærkning i overensstemmelse med det pågældende regulativ nr. 18. Den nævnte erklæring herom, som er en betingelse for indregistrering, skal afgives til statens biltilsyn, såfremt der er tale om standardtypegodkendelse. Men bestemmelsen har altså kun anvendelse på fabriksnye køretøjer, der registreres første gang her i landet efter dens ikrafttræden, og det er 1. oktober 1972. Brugte køretøjer skal være tyverisikrede i det omfang, de som fabriksnye var tyverisikrede. Efterhånden som bilparken forældes, vil vi altså nå dertil, at samtlige biler bliver tyverisikrede, og det tror jeg vil have en gavnlig virkning på antallet af tyverier.